

Δὲν ὑπάρχει καλλίτερο παράδειγμα γιὰ νὰ ἀποδώσει τὴν πνευματικὴ κατάσταση τοῦ σημερινοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου. Ὁ κόσμος ἔφυγε ἀπὸ τὸ πατρικὸ τοῦ σπίτι, ποὺ εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καὶ ζεῖ ἁμαρτωλὰ καὶ πλανεμένα μὲ θεὸ τῇ σάρκα καὶ τὸ χρῆμα. Ἐνάρετοι ἄνθρωποι χαρακτηρίζουν τὶς ἡμέρες ὡς "ἡμέρες Νῶε", διότι τότε, ὅπως καὶ σήμερα, σκεπτόντουσαν οἱ ἄνθρωποι μόνο τὰ γήινα καὶ τὰ σαρκικά.

Σήμερα ὁ κατακλυσμὸς τῆς ἁμαρτίας παρασέρνει πολὺ κόσμο . Ἡ ἁμαρτία, ἡ πλάνη καὶ ἡ κοσμικότητα πλημμυρίζουν τὰ πάντα: δουλειά, σπίτι, σχολεῖο, στρατό, ψυχαγωγία, ἐνημέρωση. **Τρία εἶναι τὰ μεγάλα παράθυρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰσέρχεται τὸ σκοτάδι, ὁ βοῦρκος καὶ ἡ ἁμαρτία: ἡ Τηλεόραση, τὸ Διαδίκτυο καὶ τὸ φορητὸ τηλέφωνο.** Ἄς μὴ κοροϊδευόμαστε, παρὰ τὴν χρησιμότητά τους, ἡ πνευματικὴ ζημιὰ ποὺ κάνουν εἶναι ἀσύγκριτα μεγαλύτερη.

Ὅσο πᾶμε, τὰ πράγματα γίνονται καὶ πιὸ ἐπικίνδυνα. Οἱ μορφές τοῦ κακοῦ πληθαίνουν καὶ γίνονται πολλὲς φορές δυσδιάκριτες, διαφορετικὲς κάθε φορά. Ἄλλες εἶναι φανερές, ἄλλες πονηρὰ συγκαλυμμένες καὶ παραπλανητικές. Οἱ

τελευταῖες εἶναι καὶ οἱ πιὸ ἐπικίνδυνες, διότι κάνουν τὸ μαῦρο ἄσπρο, τὸ ψέμα ἀλήθεια καὶ τὸ κακὸ καλόν. Ὁ Χριστὸς μᾶς προειδοποίησε: «βλέπετε μὴ τὶς ὑμᾶς πλανήσῃ».

Στὸν καιρὸ μας, πιὸ μεγάλο συγκαλυμμένο ψέμα ἀπὸ τὴν Πανθηρησκεία δὲν ὑπάρχει. Τρῶει ὑπουλα τὶς σάρκες τῆς μόνης ἀλήθειας, τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανισμοῦ.

Πανθηρησκεία δὲν εἶναι νὰ ἔνωθοῦν ὅλες οἱ θρησκεῖες σὲ μία. Αὐτὸ δὲν γίνεται εὐκόλα ἀποδεκτό. **Εἶναι κάτι πολὺ πιὸ πονηρό:** Ὅλες θρησκεῖες σώζουν, ὅλες ἔχουν τὴν ἀλήθεια, καμία δὲν εἶναι ἡ ἀποκλειστικὴ ὁδὸς σωτηρίας. Σὲ ὅποια καὶ ἂν πιστεύεις, ἡ ὁδὸς τῆς θὰ σὲ σώσει. Ἄν αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια καὶ ὅλες οἱ θρησκεῖες σώζουν, ποιὸς ὁ λόγος νὰ σαρκωθεῖ ὁ Κύριός μας, νὰ προσλάβει τὸ φύραμά μας, νὰ σταυρωθεῖ ἐκουσίως καὶ μὲ τὸ αἷμα Του νὰ παράσχει στὸν πετωκότα ἄνθρωπο δυνατότητα σωτηρίας; **Ἡ Πανθηρησκεία ἀκυρώνει τὸ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Διαψεύδει τὸ Εὐαγγέλιο.**

Καὶ δικαιολογοῦν τὴν προώθηση τῆς Πανθηρησκείας, ἀκόμη καὶ χριστιανοί, βασιζόμενοι (ἐπιφανειακὰ καὶ ψεύτικα) στὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποιος λέγει ὅτι στὸ τέλος τῆς ἱστορίας μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μέχρι τώρα ὑπάρχοντες Χριστιανούς, θὰ πιστέψουν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ θὰ γίνῃ «μία ποίμνη, ἓνας ποιμένας», δηλ. ὁ Χριστός.

Ἡ Πανθηρησκεία ὅμως δὲν λέγει ὅτι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ πιστέψουν στὸ Χριστό. Λέγει ὅτι ὁ καθένας θὰ πιστεύει ὅπου θέλει καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι, δηλ. ὅλες οἱ θρησκεῖες καὶ ὅλοι οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοί, θὰ ὁδηγοῦν στὸν Παράδεισο πιασμένοι χέρι-χέρι.

Γιὰ τὴν Πανθηρησκεία, τῆς ὁποίας πνευματικοὶ γόννοι εἶναι ὁ οἰκουμενισμὸς καὶ ὁ διαθηρησκειακὸς συγκρητισμὸς, δὲν ὑπάρχει καλὸ καὶ κακόν, σατανᾶς καὶ θεός, Βούδας καὶ Μωάμεθ, Χριστὸς καὶ Δωδεκάθεο. Ὅλοι εἶναι καλοί. Καμία θρησκεία δὲν εἶναι τέλεια. Ἡ μία συμπληρώνει τὴν ἄλλη. Μὴ βάζετε λοιπὸν – μᾶς λένε – ταμπέλες στοὺς ἀνθρώπους.

Δυστυχῶς ἀποκρυφιστές, παπικοί, βουδιστὲς καὶ ἄλλοι (ἀκόμη καὶ "ὀρθόδοξοι") ὑποστηρίζουν αὐτὰ τὰ ἀπαράδεκτα. Ποιὸς θὰ σωθεῖ τελικὰ καὶ τί σημαίνει σωτηρία δὲν τὸ λένε. Φτάνει μόνο λένε νὰ εἶσαι καλὸς ἄνθρωπος καὶ ὅχι κριτὴς σὲ βάρος τῶν ἄλλων.

Ἡ Πανθηρησκεία εἶναι ἔργο τοῦ Πονηροῦ. Προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἀντίχριστου. Πρὶν ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος, θὰ ὑπάρχει ὁ οἰκουμενισμὸς. Ὅταν ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος, θὰ καταργήσῃ τὸν οἰκουμενισμό, θὰ καταργήσῃ ὅλες τὶς θρησκεῖες, ὥστε σὲ αὐτὸν τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, σὰν θεὸς θὰ καθήσῃ καὶ θὰ πεῖ: «Ἐγὼ εἶμαι θεός, δὲν ὑπάρχει ἄλλος θεός», θὰ ἀποδεικνύει μὲ ψευδοθαύματα τὸν ἑαυτό του ὅτι εἶναι θεός» (Ἡσαΐας, ὁμιλία 9η).

Ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστὸς ἱερομόναχος π. **Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος:** «Ὁ

οἰκουμενισμός, νὰ ξέρετε παιδιά, εἶναι ὁ τελευταῖος πρόδρομος τοῦ ἀντιχρίστου, γιατί, ὅταν θὰ γίνει μία ἰσοπέδωση θρησκευτικῇ καὶ πολιτικῇ-κυβερνητικῇ, θὰ ὑπάρξει ἕνας μόνος, ποῦ θὰ κυβερνήσει τὸν κόσμος. Αὐτὸς ὁ ἕνας, κατὰ τὴν Ἀγία Γραφή καὶ τοὺς Πατέρες, θὰ εἶναι ὁ ἀντίχριστος. Ἔτσι, ὁ οἰκουμενισμός, χωρὶς περιστροφές, ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους θεολόγους τῆς ἐποχῆς μᾶς χαρακτηρίστηκε ἀντίχριστο σύστημα».

Χρέος ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν εἶναι νὰ διαφυλάξουμε ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ τὴν Ἀλήθεια. Νὰ μείνουμε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μας πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ὁρθόδοξία.

Νὰ ξέρουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο Ὄνομα κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, ποῦ ἔχει δοθεῖ ἀπὸ τὸ Θεὸ Πατέρα στοὺς ἀνθρώπους καὶ μὲ τὸ Ὅποῖο πρέπει νὰ σωθοῦμε, παρὰ μόνον ἕνα: τὸ Ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (ἀπ. Πέτρος).

Νὰ εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι ὑπάρχουν μὲν πολλὲς θρησκεῖες, ἀλλὰ Μία μόνον Ἀλήθεια ποῦ σώζει, Ἕνας Θεός, Ἕνας Μεσίτης μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, Μία Πίστη, Ἕνα Βάπτισμα, Ἕνα Εὐαγγέλιο, Μία Ἐκκλησία.

Δὲν θὰ σωθοῦνε ὅλοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι ἀνὰ τὸν κόσμος. Πῶς θὰ τοὺς κρίνει αὐτοὺς ὁ Θεός, εἶναι δική Του δουλειά. Ξέρουμε ὅμως καὶ πρέπει νὰ τὸ πιστεύουμε ὅτι «ὅποιος πιστεύσει καὶ βαπτισθεῖ στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτὸς θὰ σωθεῖ».

Ναί, πρέπει νὰ εἴμαστε ἀπόλυτοι (καὶ ἂς μᾶς λένε φονταμενταλιστές):

1.- **Γιὰ τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.** Ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ἕνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, ἕνας ἰδρυτὴς μίας θρησκείας, ὅπως ὁ Βούδας, ὁ Μωάμεθ. Ὁ Χριστὸς εἶναι Θεάνθρωπος. Τέλεια Θεὸς καὶ τέλειος Ἄνθρωπος. Ἅγιος καὶ Ἀναμάρτητος.

2.- **Γιὰ τὸ πῶς σώζεται ὁ ἄνθρωπος.** Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἂν δὲν πιστέψει στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἂν δὲν βαπτισθεῖ, ἂν δὲν μετανοήσῃ καὶ δὲν ἐξομολογηθεῖ καὶ ὅπωςδήποτε ἂν δὲν κοινωνεῖ συχνὰ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, δὲν σώζεται.

3.- **Γιὰ τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουν πολλὲς Ἐκκλησίες** καὶ ὅπωςδήποτε δὲν εἴμαστε τὸ ἴδιο μὲ τοὺς παπικούς, προτεστάντες, εὐαγγελικούς, πεντηκοστιανούς, ἀγγλικανούς, μορμόνους, ἐβραίους, Ἰνδουῖστες καὶ βουδιστές. Οἱ μὲν εἶναι ἑτερόδοξοι - αἰρετικοί, οἱ δὲ ἀλλόθρησκοι - εἰδωλολάτρεις ἢ καὶ δαιμονολάτρεις.

4.- **Μία εἶναι ἡ Ὁδὸς (Χριστός),** δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ δρόμοι γιὰ τὸν Οὐρανό. Ὁ Χριστὸς μόνον εἶναι «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή». Αὐτὸς σταυρώθηκε γιὰ μας. Αὐτὸν ἀληθινὸ καὶ ζωντανὸ Χριστὸ τὸν ἔχει μόνον ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, μὲ τὰ τόσα θαύματα καὶ τὴν τόση ἀγιότητα.

5.- **Γιὰ τὸ ὅτι δὲν συμμετέχουμε σὲ Μυστήρια αἰρετικῶν καὶ**

σχισματικῶν. Δὲν κάνουμε Γιόγκα καὶ Διαλογισμό. Δὲν εἶναι γυμναστικὲς αὐτά, ἀλλὰ θρησκευτικὲς πράξεις. Δὲν πηγαίνουμε σὲ τζαμί καὶ δὲν βγάζουμε τὰ ὑποδήματα. Δὲν παντρευόμαστε ἄλλοθρήσκους καὶ ἄλλοδόξους, ποὺ δὲν εἶναι μέλη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

6.- Γιὰ τὸ ὅτι **δὲν προσκυνᾶμε κανέναν ἄλλον.** Τὴν Παναγία μας, τοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς Ἀγγέλους προσκυνᾶμε τιμητικὰ καὶ ὄχι λατρευτικά, πράγμα ποὺ προσφέρουμε μόνο στὸ Θεό.

7.- Γιὰ τὸ ὅτι χρειάζεται **νὰ μὴ ἀρνηθοῦμε τὴν Φίλη Ὁρθοδοξία** καὶ γιὰ μᾶς καὶ γιὰ νὰ ὑπάρχει λιμάνι ἀλήθειας καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Νὰ θυμάστε, ἡ Πανθηρησκεία εἶναι φαινόμενο τῶν ἐσχάτων καὶ προϊόν της ἀποστασίας μας ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος. Ἔχουν δυστυχῶς παρασυρθεῖ καὶ μεγαλόσχημοι πνευματικοὶ ταγοί. «Βλέπετε μὴ τὶς ὑμᾶς πλανήσῃ» (Ματθ. κδ´ 4). «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» (Λουκ. κα´ 8) μᾶς συνιστᾷ ὁ Κύριος.